

1 decembrie

– Mami! Mami! Ninge afară!

Fascinată, micuța Valentina își lipește nasul de geamul de la sufragerie, proaspăt spălat.

– Uite! Un fulg și încă unul și încă unul!

Într-adevăr, din cerul cenușiu de decembrie se cern câțiva fulgi de zăpadă singuratici. În timp ce îi privește cu încântare, fetița de cinci ani începe să fredoneze încetișor: „Fulgi de nea, mii și mii...”

Liviu, fratele mai mare al Valentinei, intră agale în sufragerie, cu un aer nepăsător.

– Ce faci acolo, piticot? Te uiți cumva după Îngerul Crăciunului?

Pentru o clipă, Valentina își desprinde privirea de la fulgii de zăpadă.

– După Îngerul Crăciunului? Crezi că zboară deja înapoi?

– Cum să nu? confirmă băiatul de doisprezece ani, dând din cap.

Doar trebuie să afle dinainte dacă ai fost cuminte și meriți să primești cadouri. Eu nu sunt chiar așa de sigur...

– Dacă e cineva care nu merită cadouri pentru că n-a fost cuminte, atunci tu ești ăla, intervine Lucia, sora mai mare a Valentinei și geamăna lui Liviu.

– Eu? N-am fost cuminte? Cum ai ajuns la concluzia asta? răspunde Liviu râzând.

Valentina se întoarce din nou spre fereastră. Urmărește cu gura căscată cum se întetește ninsoarea. Nu-și face griji cu privire la

cadourile de Crăciun. Doar e mereu cuminte – sau, în fine, aproape mereu. În orice caz, suficient cât să primească măcar câteva cadouri de la Înger. Dacă ar veni mai repede Crăciunul!

– Lucia, privește, ninge!

Valentina îi face semn să vină lângă ea.

– Dacă ninge, atunci nu mai durează mult până vine Dejunul Crăciunului, nu-i așa?

Zâmbind, Lucia îi ciufulește părul surorii ei mai mici, de numai cinci ani.

– Se cheamă Ajunul Crăciunului, Tinuțo, nu Dejunul. Doar ai primit un Calendar de Advent. Azi poți deschide prima ușiță, ceea ce

înseamnă că Îngerul Crăciunului vine peste douăzeci și trei de zile.
Valentina se uită la sora ei, îngrozită.

— Mai sunt douăzeci și trei de zile? Atâââââât de mult?!

— Nu-ți face griji, piticot, o s-avem noi grijă ca astea douăzeci și trei de zile să treacă super repede.

Liviu li se alătură surorilor sale la geam.

— Ia te uită, ce tare, chiar ninge!

Lucia încuviințează.

— Liviu are dreptate, Tinuțo, mai sunt multe de făcut până în Ajunul Crăciunului, așa că sigur nu ne vom plictisi. Vom coace fursecuri, vom scrie felicitări de Crăciun, vom meșteri cadouri, vom cumpăra un brad de Crăciun...

— ... Vom bea suc de mere fiert la târgul de Crăciun, vom mânca niște castane coapte, ne vom curăța ghetetele pentru Moș Nicolae și îl vom alunga pe Krampus, completează Liviu.

Valentina zâmbește.

— Da, le vom face pe toate. Iar eu mai vreau să facem un om de zăpadă și să merg la săniuș.

— Dar pentru asta avem nevoie de ceva mai multă zăpadă, mormăie tata, intrând în sufragerie.

În urma lui vine mama, care își încălzește palmele în jurul unei căni de cafea.

— Ai deschis deja prima ușiță a Calendarului de Advent, scumpo? o întreabă ea pe Valentina, cu duioșie.

Fetița clatină din cap.

— Atunci ce mai aștepti? Fugi să vezi ce se ascunde în spatele cil
Valentina o ia la goană spre camera ei. Acolo o așteaptă un Calendar
de Advent deosebit, pe care l-au găsit în grădină mama și tata cu
câteva zile în urmă. Este enorm, strălucește într-o multitudine de
culori și, în stânga sus, are scris numele ei cu o caligrafie înflorată:
Valentina.

Cu grijă, fetița deschide prima ușiță. Știa de multă vreme cum arată
un Calendar de Advent.

„Ce-i asta?” șoptește ea când scoate cele două lucrășoare din interior.

Ține în mâini un îngeraș superb și un sul minuscul de hârtie.

Valentina desface prețiosul petic de hârtie cu degetele tremurânde.

Mesajul e scris cu aceeași caligrafie înflorată ca la numele de pe
calendar:

Dragă Valentina,
Îți mulțumesc pentru scrisoare și
pentru desenul tău minunat... ✨

2 decembrie

— De ce îți crește burta din ce în ce mai mare, mătușică Mariana? Ai mâncat prea multe cornulețe cu vanilie?

Valentina își duce brațele la spate, își lasă capul pe o parte și se uită la mătușa ei cu o privire cercetătoare.

Aceasta râde înainte să răspundă.

— Nu, șoricuțo, burta mea s-a făcut așa de mare pentru că și bebelușul din interior a crescut.

— Pfff, dar ce repede crește năzdrăvanul. O să vină curând pe lume?

Cu mare grijă, Valentina își pune mânuța pe burta gogonată a mătușii Mariana.

— Da, foarte curând. Ia spune-mi, știi povestea pruncului Iisus, care s-a născut într-un grajd?

Valentina dă din cap, entuziasmată.

— Bineînțeles că da, doar de-asta sărbătorim Crăciunul. Uite, aici avem scena Nașterii Domnului! Aici sunt toți: Maria, Iosif, pruncul

Iisus, măgarul și boii.

Mătușa Mariana râde.

— E frumoasă ieslea voastră. În curând va trebui să merg la spital ca să nasc copilul, dar mă bucur că eu nu trebuie să plec călare pe un măgar!

